

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 272/2024
20.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца ДОО за грађевинарство „Екоградња-пројект С.Г.“ – Ковин, чији је законски заступник АА из ..., против тужених Републике Србије – Министарства правде – Апелационог суда у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Пожаревцу, ББ, ВВ и ГГ, ради заштите од дискриминације, одлучујући о захтеву Апелационог суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници одржаној 20.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Апелациони суд у Крагујевцу за одлучивање о жалби тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Смедереву П 166/24 од 11.09.2024. године.

Образложење

Тужилац ДОО за грађевинарство „Екоградња-пројект С.Г.“ – Ковин поднео је тужбу Вишем суду у Смедереву против тужених Републике Србије - Министарства правде РС – Апелационог суда у Београду и ББ, ВВ и ГГ, судија Апелационог суда у Београду, ради заштите од дискриминације.

Решењем Вишег суда у Смедереву П 166/24 од 11.09.2024. године одбачена је тужба тужиоца поднета 06.09.2024. године у делу који се односи на тужене ББ, ВВ и ГГ – судије Апелационог суда у Београду.

Апелациони суд у Београду је у прилогу акта Гж 5471/24 од 24.10.2024. године, Врховном суду поднео захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање поводом изјављене жалбе. У захтеву је навео да је том суду достављен спис Вишег суда у Смедереву П 166/24 ради одлучивања о жалби тужиоца изјављеној против решења тог суда П 166/24 од 11.09.2024. године. Налази да постоје оправдани разлози за подношење предлога за делегацију надлежности у складу са одредбом члана 62. став 8. у вези става 1. Закона о парничном поступку имајући у виду да је предмет по жалби тужиоца која је изјављена против решења донетог у поступку против тужених судија Апелационог суда у Београду, достављен управо Апелационом суду у Београду на одлучивање о тој жалби.

Одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20), Врховни суд је нашао да је захтев основан.

Према одредби члана 62. став 1, 7. и 8. Закона о парничном поступку надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. О захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте. Захтев, односно предлог за делегацију надлежности може да се поднесе и у другостепеном поступку под условима из става 1. овог члана.

По налажењу Врховног суда у конкретном случају су испуњени услови из члана 62. Закона о парничном поступку, односно постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, с обзиром да разлози изнети у захтеву указују да постоје важни разлози за поступање пред другим стварно надлежним судом, због чега је и одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић